

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1472

гр. София, 12.07.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Костадинка Костадинова

Членове: Даниела Талева
Петър Н. Славчев

като разгледа докладваното от Даниела Талева Въззивно частно наказателно дело № 20221100602556 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК.

Образувано е по жалба на СТ. Ж. СТ. в качеството му на собственик и управител на ЕТ „Е.“ с ЕИК:123723292 срещу определение от 06.06.2022г., постановено по НЧД №5500/2022г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав, с което е потвърдено постановление на СРП, с което е прекратено, на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК, наказателното производство по ДП №15041/2020г. по описа на 07 РУ- СДВР, пр. пр. №47348/2019г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.172а, ал.1 от НК.

В жалбата се твърди, че атакуваното определение е неправилно и незаконосъобразно, тъй като липсват мотиви. Изтъква се, че първостепенният съд бланкетно е посочил, че обжалваното постановление на СРП е изготвено при необходимата изясненост на фактическата обстановка в резултат на обективно, всестранно и пълно проведено разследване и при достатъчна пълнота на доказателствения материал. Сочи се още, че съдът е приел направения анализ на доказателствата от прокурора като обективен, безпристрастен и добросъвестен, изведените от него правни изводи е приел за правилни и законосъобразни, поради което не е счел да прави анализ на доказателствата, както и да мотивира решението си, тъй като не било необходимо да ги преповтаря. Навежда се и че липсата на мотиви в определението на съда прави невъзможно жалбоподателят да получи правно обяснение на процесния казус, както и на въпроса, защо няма престъпление по чл.172а, ал.1 от НК, с оглед разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК, която прокурорът е приел по делото.

Въззивният съд, след като се запозна с направените в жалбата оплаквания, с атакувания съдебен акт и с приложените по делото материали, намира следното:

Жалбата против определението от 06.06.2022г., постановено по НЧД №5500/2022г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав, е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок и от надлежна страна – лице, което се сочи като пострадал от престъплението по чл.172а, ал.1 от НК, за което се води

разследването по посоченото досъдебно производство.

Разгледана по същество същата е и основателна по следните съображения:

В атакуваното определение съдът не е изложил фактическа обстановка, не е направил анализ на събраните по делото доказателства, а е препратил към фактическата обстановка и анализа на доказателствата, направени от прокурора в атакуваното постановление. Това по принцип е допустимо и възможно, но от акта на съда трябва да става ясно какви са съображенията, за да приеме, че доказателствения анализ на държавния обвинител е обективен, безпристрастен, а направените от него изводи да оцени като правно обосновани, правилни и законосъобразни.

Всеки съдебен акт трябва да съдържа мотиви и диспозитив, който трябва логически да следва от мотивите към постановения акт. В конкретния случай атакуваното определение на районния съд действително страда от липса на мотиви. Макар съдът да е посочил, че приема фактическата обстановка, приета от прокурора и споделя напълно анализа на доказателствата, направен в атакуваното прокурорско постановление, това е сторено с общи фрази и изрази, които по никакъв начин не дават яснота поради какви причини съдът намира, че изводите на прокурора по приложението на материалния и процесуалния закон са правилни и законосъобразни. В обжалваното определение липсва отговор на наведените в жалбата доводи, липсва каквато и да било яснота, защо съдът споделя съжденията и изводите на прокурора. Не става ясно кои доказателства са били ценени с доверие от съда и кои не са, както и причините за оценката на доказателствените източници.

В производството по чл.243, ал.5-6 НПК, първостепенният съд следва да направи преценка по обосноваването на обжалваното постановление за прекратяване на наказателното производство, която включва в себе си извършването на анализ и произнасяне по въпросите: 1. Извършено ли е пълно, всеобхватно и обективно разследване, съгласно стандартите на чл. 14, ал. 1 от НПК, т.е. съдържа ли се в делото потенциал за събиране на нови доказателства или всички възможни и необходими за конкретния случай вече са събрани и проверени; 2. От установените доказателства изведени ли са верните фактически изводи, т.е. съответства ли приетата от органа на досъдебното производство фактическа обстановка на събрания и проверен по делото доказателствен материал, или е допусната логическа грешка при анализа и оценката на същата (изопачаване, пренебрегване, превратно интерпретиране), довела до грешка в извода за фактите на държавното обвинение; 3. Допуснато ли е съществено процесуално нарушение при оценката (не при събирането и проверката) на доказателствата - игнориране на част от тях, респективно необсъждане на съществуващи противоречия между определени доказателствени източници, позоваване на доказателствени материали, които не са налични в делото или не са установени по предвидения в НПК съответен ред и т. н.

За горните обстоятелства трябва да следи и въззивната инстанция, като направи най-напред преценка на акта на първостепенния съд, след което и на прокурорското постановление.

За да бъде обаче, подложен на контрол акта на първата инстанция, е необходимо той да не страда от липса на мотиви. Липсата на мотиви пречатства въззивния съд да направи преценка по какъв начин контролираният съдебен състав е стигнал до правните изводи, които е обективирал в акта си, дали същите са резултат от правилен и логичен анализ на доказателствата, дали са били преценени и обсъдени всички събрани по делото доказателства, дали са правилно оценени. В конкретния случай тази преценка не може да бъде направена, защото от акта на първостепенния съд не става ясно защо приема прокурорския анализ на доказателствата за правилен и всеобхватен, защо счита, че делото не разкрива потенциал за събиране на нови доказателства, защо намира, че правните изводи на прокурора са правилни и законосъобразни. Единствено става ясно, че споделя анализа на доказателствата, извършен от прокурора и приетата от него фактология. Именно поради тази причина липсата на мотиви е съществено процесуално нарушение, което винаги води до отмяна на акта и връщането му за ново разглеждане.

Ето защо атакуваното определение на районния съд трябва да бъде отменено, а делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на районния съд.

С оглед липсата на мотиви в атакуваното определение и невъзможността на въззивния съд да осъществи контрол за правилност и законосъобразност на същото, няма как да бъде даден отговор на горните въпроси, по които въззивната инстанция дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл.243, ал.8 от НПК, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определение от 06.06.2022г., постановено по НЧД №5500/2022г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав, с което е потвърдено постановление на СРП, с което е прекратено, на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК, наказателното производство по ДП №15041/2020г. по описа на 07 РУ- СДВР, пр. пр. №47348/2019г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.172а, ал.1 от НК.

ВРЪЩА делото на СРС за разглеждане от друг състав на съда.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____